

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020

COM(2008) 17 final — 2008/0014 (COD)

(2009/C 27/16)

La 11 februarie 2008, în conformitate cu articolul 175 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Consiliul a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 4 iunie 2008. Raportor: dl MORKIS.

În cea de a 446-a sesiune plenară, care a avut loc la 9 și 10 iulie 2008 (ședința din 9 iulie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 116 voturi pentru, 2 voturi împotriva și 8 abțineri.

1. Sinteza observațiilor și recomandărilor CESE

1.1 Comitetul Economic și Social European salută inițiativa Comisiei Europene de a propune statelor membre partajarea eforturilor în cadrul combaterii schimbărilor climatice în ceea ce privește îndeplinirea angajamentului comunitar de a reduce, între 2013 și 2020, emisiile de gaze cu efect de seră din surse nereglementate de Directiva 2003/87/CE (neacoperite de sistemul UE de comercializare a emisiilor — ETS).

1.2 Comitetul recunoaște și salută rolul de lider al UE în negocierile internaționale privind angajamentele în materie de mediu și de protecție a climei. Prin angajamentele pe care și le-a asumat, UE oferă un bun exemplu și încearcă să stimuleze și să determine alte țări să ia măsuri comparabile.

1.3 Comitetul este de părere că societății civile îi revine un rol foarte important în punerea în aplicare a deciziei și în îndeplinirea obligațiilor asumate de statele implicate. Statele membre ar trebui să promoveze mai puternic inițiativele sociale care contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și să dezvolte modalități de sprijinire a acestor inițiative.

— Societatea civilă în ansamblul ei poate avea o contribuție importantă la punerea în aplicare a acestei decizii. În acest sens este necesară o mai amplă diseminare a cerințelor deciziei, precum și a mijloacelor de aplicare la nivelul fiecărui stat membru.

— De asemenea, trebuie pus un accent mai puternic pe conștientizarea și educarea populației pentru a înțelege necesitatea eforturilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

— În plus, este absolut necesar să se formeze specialiști și să se dezvolte în general gradul de conștientizare a opiniei publice în domeniile economisirii energiei, al protecției climei și al schimbărilor climatice.

1.4 Comitetul este de părere că măsurile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui implementate în așa

fel încât să protejeze și chiar să mărească competitivitatea economică a Europei pe termen lung. Dezvoltarea energiei regenerabile și produsele și modurile de producție eficiente din punct de vedere energetic vor fi cerute din ce în ce mai mult în lume, iar Europa deține o poziție bună din care poate obține un avantaj concurențial dacă devine lider mondial în multe din aceste domenii. UE și statele membre trebuie să susțină cercetarea și dezvoltarea în aceste domenii.

1.5 În temeiul articolului 3 alineatul (3) din propunerea de decizie, un stat membru poate transfera din anul următor un volum egal cu 2 % din limita de emisii de gaze cu efect de seră a respectivului stat membru prevăzută la alineatul (2). În cazul în care emisiile unui stat membru se situează sub limita prevăzută la alineatul (2), respectivul stat membru poate transfera în anul următor reducerile de emisii excedentare. Această dispoziție este prea rigidă, deoarece termenul de un an nu are flexibilitatea necesară pentru a aplica proiecte pe scară mare și a obține rezultate bune. Acest lucru este deosebit de important pentru statele membre care aplică proiecte pe scară mare de reducere a efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră.

Comisia propune ca fiecare stat membru să-și pregătească un plan de realizare a valorilor-țintă naționale, însă media emisiilor anuale în perioada 2013-2020 nu ar trebui să depășească media emisiilor din perioada 2005-2020. În opinia Comitetului, va fi important ca implementarea acestor planuri să fie monitorizată regulat la nivel național și european pentru a se permite identificarea imediată a oricăror divergențe și adoptarea măsurilor corective.

1.6 Pentru a consolida rentabilitatea generală în cadrul implementării tuturor obligațiilor Comunității și în scopul îndeplinirii obiectivelor comunitare cu costuri minime, Comitetul consideră că un stat membru ar trebui să poată transfera altui stat membru o parte din cota sa admisibilă de emisii, pe baza acordurilor interstatale bilaterale.

1.7 Comitetul este de părere că trebuie găsit un echilibru adecvat între măsurile orientate către reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul UE și solidaritatea cu privire la introducerea unor măsuri de reducere a emisiilor în țările în curs de dezvoltare, prin utilizarea unor instrumente flexibile în cadrul proiectelor în vederea aplicării în comun a mecanismului de dezvoltare nepoluantă (CDM). Cu toate acestea, utilizarea instrumentelor flexibile ar trebui să fie considerată adecvată numai acolo unde reduce într-adevăr emisiile globale de gaze cu efect de seră. Aceste instrumente nu trebuie să stimuleze transferul emisiilor de la țările UE la cele non-UE.

1.8 Comitetul sprijină angajamentele luate și aprobă partajarea eforturilor între statele membre. Comitetul consideră că publicul trebuie informat mai bine despre principiile care stau la baza partajării eforturilor. La partajarea eforturilor, trebuie evaluate pentru fiecare stat în parte condițiile date și cheltuielile asociate reducerii emisiilor, precum și efectele asupra competitivității și dezvoltării statului respectiv. Decizia privind partajarea eforturilor ar trebui să conducă, pentru fiecare țară, la un cost relativ egal al reducerii efectelor acestor emisii.

1.9 Comitetul solicită Comisiei un regim de respectare automată a legii, în cadrul căruia să se prevadă o amendă pentru statele membre în cazul depășirii cotelor de emisii stabilite.

2. Introducere: documentul Comisiei

2.1 Comisia Europeană a prezentat la 23 ianuarie 2008 un pachet de propuneri privind combaterea schimbărilor climatice și promovarea energiilor regenerabile.

2.2 Propunerea Comisiei are rolul de a servi la transpunerea în practică a acordului obținut la ședința Consiliului European din 8 și 9 martie 2007, prin care Uniunea Europeană se angajează să reducă cu 20 % emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020 față de 1990 și își propune în plus ca, până în 2020, 20 % din energie să provină din surse regenerabile.

2.3 Efortul total de reducere a gazelor cu efect de seră este partajat între sectoarele UE ETS și non-ETS. Comisia propune următoarea abordare: până în 2020, o reducere cu 21 % a emisiilor sectorului UE ETS și o reducere cu 10 % a sectoarelor UE nereglementate de ETS, față de 2005. Împreună, aceste reduceri vor reprezenta o reducere globală de 14 % față de 2005, ceea ce echivalează cu o reducere de 20 % față de 1990.

2.4 Consiliul a stabilit obiective și mai ambițioase pentru eventualitatea în care se semnează un acord global și cuprinzător pentru perioada de după 2012, alte țări industrializate se angajează la reduceri comparabile ale emisiilor, iar țările în curs de dezvoltare mai avansate economic se obligă să contribuie în conformitate cu responsabilitățile și posibilitățile proprii. În aceste condiții, Comunitatea ar trebui să își propună ca obiectiv

reducerea cu 30 % a emisiilor de gaze cu efect de seră, până în 2020.

2.5 În propunerea de decizie privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 se stabilește contribuția necesară a statelor membre astfel încât Comunitatea să își poată respecta angajamentele privind reducerea, între 2013 și 2020, a emisiilor de gaze cu efect de seră din surse nereglementate de Directiva 2003/87/CE (neacoperite de sistemul UE de comercializare a emisiilor).

2.6 Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului conține reguli prin care se stabilește contribuția statelor membre la îndeplinirea angajamentului Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră între 2013 și 2020.

2.7 Comisia consideră, de asemenea, că eforturile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră trebuie partajate între state ținându-se seama de diferențele economice și de PIB-ul pe cap de locuitor al fiecărui stat membru. De aceea, statele membre care în prezent înregistrează un PIB pe cap de locuitor relativ scăzut și care se pot aștepta în viitor la o puternică creștere a PIB-ului ar trebui să poată emite în 2020 o cantitate mai mare de gaze cu efect de seră decât în 2005.

2.8 Ținând seama de diferențierea propusă, Comisia recomandă stabilirea pentru fiecare stat membru a unor limite prin care nu se cere niciunui stat membru să își reducă emisiile sale de gaze cu efect de seră până în 2020 cu mai mult de 20 % în raport cu 2005 și nu se permite niciunui stat membru să își sporească emisiile sale de gaze cu efect de seră cu mai mult de 20 % în raport cu 2005.

2.9 Comisia prevede ca fiecare stat membru să își limiteze până în 2020 emisiile de gaze cu efect de seră din surse nereglementate de Directiva 2003/87/CE în raport cu nivelurile emisiilor din anul 2005 în funcție de procentul stabilit pentru fiecare stat membru în anexa acestei decizii.

2.10 Comisia consideră că emisiile de gaze cu efect de seră trebuie reduse anual în perioada 2013-2020. Este însă prevăzută și o anumită flexibilitate: fiecărui stat membru i se permite să transfere din anul următor un volum egal cu 2 % din limita de emisii de gaze cu efect de seră a respectivului stat membru. De asemenea, se permite statelor membre ale căror emisii se situează sub limitele impuse să transfere în anul următor reducerile de emisii excedentare.

2.11 Fiecare stat membru trebuie să își limiteze în fiecare an în mod linear emisiile de gaze cu efect de seră pentru a se asigura că aceste emisii nu vor depăși în 2020 limita stabilită în anexa deciziei.

2.12 Pentru a oferi statelor membre mai multă flexibilitate în îndeplinirea obligațiilor lor, precum și pentru a promova dezvoltarea durabilă în țări terțe (în special în țări în curs de dezvoltare) și pentru a oferi securitate investitorilor, Comisia propune să se prevadă posibilitatea ca statele membre să folosească în continuare credite de reducere a emisiilor de gaze din cadrul CDM (mecanismul de dezvoltare nepoluantă), astfel încât și după 2012 să existe o piață pentru aceste credite.

2.13 Pentru garantarea existenței unei astfel de piețe, reducerea în continuare a emisiilor de gaze cu efect de seră în UE și îndeplinirea obiectivelor Comunității în materie de surse de energie regenerabilă, securitate energetică, inovație și competitivitate, se propune limitarea cotei până la care statele membre pot folosi anual credite din cadrul unor proiecte de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră întreprinse în țări terțe, până la încheierea unui acord internațional privind protecția climei, la 3 % din emisiile din surse nereglementate de sistemul de comercializare a emisiilor în anul 2005 ale fiecărui stat membru. Această cantitate maximă reprezintă aproximativ o treime din eforturile unui stat membru de reducere a emisiilor în anul 2020. Fiecare stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a transmite altui stat membru volumul pe care nu îl utilizează din această cantitate.

2.14 Comisia consideră că, după încheierea unui acord internațional pentru protecția climei, statele membre ar trebui să accepte doar credite de reducere a emisiilor reglementate printr-o abordare comună și din țări care au ratificat respectivul acord.

2.15 În afară de aceasta, Comisia consideră că, după semnarea unui acord internațional privind protecția climei de către Comunitate, limitele de emisii ale statelor membre trebuie adaptate în conformitate cu noul angajament al Comunității, prevăzut de acest acord, de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Volumul total al reducerilor suplimentare de emisii de gaze cu efect de seră, necesare îndeplinirii acestui angajament mai ambițios, va fi împărțit între sursele reglementate de sistemul UE de comercializare a emisiilor și celelalte surse.

2.16 Se prevede ca statele membre, conform articolului 3 din Decizia nr. 280/2004/CE, să informeze prin raporturi anuale cu privire la emisiile anuale care rezultă din aplicarea articolului 3 și să raporteze cu privire la utilizarea creditelor conform articolului 4. În afară de aceasta, statele membre trebuie să prezinte un raport actualizat al progreselor estimate înainte de 1 iulie 2016.

3. Observații generale

3.1 Inițiativa Comisiei Europene de a propune statelor membre partajarea eforturilor în cadrul combaterii schimbărilor climatice în ceea ce privește îndeplinirea angajamentului comunitar de a reduce, între 2013 și 2020, emisiile de gaze cu efect de seră din surse nereglementate de Directiva 2003/87/CE (neacoperite de sistemul UE de comercializare a emisiilor) reprezintă un pas important dintr-un lanț de decizii referitoare la combaterea schimbărilor climatice.

3.2 Comitetul este convins că decizia Consiliului și a Parlamentului European va contribui la îndeplinirea sarcinilor

comune în domeniul protecției mediului și al schimbărilor climatice. Politica UE în acest domeniu trebuie să garanteze o reducere evidentă a emisiilor de gaze cu efect de seră, impunând cerințe obligatorii statelor membre, a căror respectare să fie controlată strict.

3.3 În același timp, Comitetul dorește să atragă atenția asupra faptului că eficiența deciziei Parlamentului și a Consiliului privind partajarea eforturilor pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră depinde în mare măsură de celelalte două componente ale pachetului „energie și schimbări climatice” — Directiva privind resursele regenerabile și Directiva UE — ETS. Acestea funcționează deci în directă asociere, orice modificare a uneia având efect asupra celorlalte.

3.4 În măsura în care se va încheia un acord internațional, angajamentele Comunității trebuie adaptate. Mari speranțe se leagă de negocierile care au început în decembrie 2007 la Bali (Indonezia) și care pot fi de o importanță decisivă pentru măsuri la scară mondială până în 2020. Ar fi bine ca negocierile să ajungă la o concluzie, iar în 2009, în cursul summitului privind clima, la Copenhaga, să se obțină un acord privind protecția climei. Înaintea acestuia se va desfășura încă un summit privind clima, la Poznań, de la care se așteaptă un impuls.

3.5 Trebuie salutat faptul că în cadrul acestor negocieri UE joacă un rol de lider. Prin angajamentele pe care și le-a asumat, UE oferă un bun exemplu și încearcă să stimuleze și să determine alte țări să ia măsuri comparabile. Este de înțeles că state emergente precum China, India și Brazilia nu își vor reduce emisiile, însă pot să diminueze creșterea acestora în raport cu creșterea economică. CESE încurajează Comisia să depună toate eforturile pentru a ajunge la un acord internațional (post-Kyoto), astfel încât țările dezvoltate să se angajeze la o reducere de până la 30 % a emisiilor de gaze cu efect de seră, până în 2020, față de nivelurile înregistrate în 1990, deoarece aceasta ar fi în concordanță cu previziunile celui de-al 4-lea raport IPCC, care evaluează necesitatea unei reduceri, până în 2020, cu 25-40 % față de nivelul anului 1990, pentru a limita încălzirea globală cu până la 2 grade Celsius față de nivelul preindustrial. Dacă se ajunge la acest acord internațional, va fi, bineînțeles, necesar să se reexamineze atât această propunere, cât și celelalte propuneri din cadrul pachetului „energie și schimbări climatice” al Comisiei, pentru a se realiza o reechilibrare între obiectivele acestora și obiectivul mai strict impus de acest acord. Prin urmare, este important ca toate părțile implicate să accepte ideea că obiectivele propuse în prezent pentru 2020 nu constituie decât o primă etapă și că vor fi necesare obiective mai stricte în timp util, posibil începând cu 2020 și cu siguranță în cursul anilor următori, și ca aceste părți implicate să își elaboreze proiectele ținând seama de acest lucru.

3.6 Comitetul este de părere că măsurile pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui puse în aplicare astfel încât să protejeze și chiar să sporească competitivitatea economică a Europei pe termen lung. Dezvoltarea resurselor regenerabile și produsele și modurile de producție eficiente din punct de vedere energetic vor face obiectul unei cereri din ce în ce mai mari la nivel mondial, iar Europa este bine plasată pentru a câștiga un avantaj competitiv, jucând rolul de lider mondial în

multe dintre aceste domenii. Astfel de evoluții trebuie să se bucure de sprijinul UE și al statelor membre în domeniul cercetării și dezvoltării. În plus, este absolut necesar să se formeze specialiști și să se dezvolte în general gradul de conștientizare a opiniei publice în domeniile economisirii energiei, al protecției climei și al schimbărilor climatice.

3.7 Comitetul este de părere că societății civile îi revine un rol foarte important în îndeplinirea obligațiilor asumate de state. Statele membre ar trebui să promoveze mai puternic inițiativele sociale care contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și să dezvolte modalități de sprijinire a acestor inițiative.

- Societatea civilă în ansamblul ei poate avea o contribuție importantă la punerea în aplicare a acestei decizii. În acest sens este necesară o mai amplă diseminare a cerințelor deciziei, precum și a mijloacelor de aplicare la nivelul fiecărui stat membru.
- De asemenea, trebuie pus un accent mai puternic pe conștientizarea și educarea populației pentru a înțelege necesitatea eforturilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.
- În plus, este absolut necesar să se formeze specialiști și să se dezvolte în general gradul de conștientizare a opiniei publice în domeniile economisirii energiei, al protecției climei și al schimbărilor climatice.

4. Observații speciale

4.1 Comitetul este de părere că trebuie găsit un echilibru adecvat între măsurile orientate către reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul UE și solidaritatea cu privire la introducerea unor măsuri de reducere a emisiilor în țările din lumea a treia, prin utilizarea unor instrumente flexibile în cadrul proiectelor în vederea aplicării în comun a mecanismului de dezvoltare nepoluantă. Cu toate acestea, utilizarea instrumentelor flexibile ar trebui să fie considerată adecvată numai acolo unde reduce într-adevăr emisiile globale de gaze cu efect de seră. Aceste instrumente nu trebuie să stimuleze transferul emisiilor de la țările UE la cele non-UE.

4.2 Comisia propune ca statele membre să poată folosi în continuare creditele de reducere a emisiilor de gaze din cadrul CDM pentru a garanta existența unei piețe pentru aceste credite chiar după 2012. Comitetul își manifestă preocuparea cu privire la calitatea reducerilor certificate de emisii (CER) provenite din CDM și propune ca, pentru proiectele începute înainte de 2013, statele investitoare să beneficieze de reducerile certificate numai după recalcularea nivelului de referință și verificarea continuării producerii efectelor. Pentru noile proiecte ale CDM avute în vedere drept contribuție a statelor membre la partajarea eforturilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, ar trebui luate în considerare numai acele tipuri de proiecte care utilizează BAT (*best available techniques*) ca nivel de referință.

4.3 Comisia subliniază doar principiul general conform căruia statele cu un PIB mare pe cap de locuitor trebuie să se

angajeze la reduceri mai serioase, iar statele cu un PIB mai scăzut pe cap de locuitor, la reduceri mai puțin importante; este însă posibil ca state diferite cu un PIB pe cap de locuitor similar să necesite eforturi diferite pentru a obține aceleași rezultate în materie de reducere a emisiilor. La partajarea eforturilor, trebuie evaluate pentru fiecare stat în parte condițiile date și cheltuielile asociate reducerii emisiilor, precum și efectele asupra competitivității și dezvoltării statului respectiv. Decizia privind partajarea eforturilor ar trebui să conducă, pentru fiecare țară, la un cost relativ egal al reducerii efectelor acestor emisii.

4.4 Comitetul atrage atenția supra unei contradicții clare în textul deciziei. Comisia propune 2005 ca an de referință pentru evaluarea eforturilor statelor membre de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, iar anul 2020 ca an de încheiere a perioadei respective. În articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf se afirmă că fiecare stat își limitează aceste emisii în fiecare an, în mod linear. Totodată, în primul paragraf al aceluiași alineat se prevede că fiecare stat membru urmează să ia măsuri pentru ca, în 2013, emisiile sale totale de gaze cu efect de seră din surse care nu sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE să nu depășească media emisiilor sale anuale din respectivele surse înregistrate în decursul anilor 2008, 2009 și 2010, astfel cum au fost declarate și verificate în conformitate cu Directiva 2003/87/CE și cu Decizia 280/2004/CE. Aceasta înseamnă că pentru evaluarea situației din 2013, vor servi drept referință anii 2008, 2009 și 2010.

4.5 În temeiul articolului 3 alineatul (3) din propunerea de decizie, un stat membru poate transfera din anul următor un volum egal cu 2 % din limita de emisii de gaze cu efect de seră a respectivului stat membru prevăzută la alineatul (2). În cazul în care emisiile unui stat membru se situează sub limita prevăzută la alineatul (2), respectivul stat membru poate transfera în anul următor reducerile de emisii excedentare. Această dispoziție este prea rigidă, deoarece termenul de un an nu are flexibilitatea necesară pentru a aplica proiecte pe scară mare și a obține rezultate bune. Acest lucru este deosebit de important pentru statele membre care aplică proiecte pe scară mare de reducere a efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră.

Comisia propune ca fiecare stat membru să elaboreze un plan pentru realizarea propriilor sale valori-țintă naționale, însă media emisiilor anuale în perioada 2013-2020 nu ar trebui să depășească media emisiilor din perioada 2005-2020. Comitetul consideră important ca punerea în aplicare a acestor planuri să facă obiectul unei monitorizări periodice la nivel național și european, pentru a se identifica rapid orice divergențe și pentru a se lua măsurile corective necesare.

4.6 Pentru a consolida rentabilitatea generală în cadrul implementării tuturor obligațiilor Comunității și în scopul îndeplinirii obiectivelor comunitare cu costuri minime, Comitetul consideră că un stat membru ar trebui să poată transfera altui stat membru o parte din cota sa admisibilă de emisii, pe baza acordurilor interstatale bilaterale.

4.7 Comitetul solicită Comisiei un sistem automatizat de respectare a obligațiilor, în cadrul căruia să se prevadă o amendă pentru statele membre în cazul depășirii cotei de emisie stabilite.

4.8 De asemenea, în termeni de distribuire echitabilă din punct de vedere geografic a proiectelor, textul de la articolul 4 alineatul (1) litera (c) nu este suficient de specific în privința aplicării măsurilor la achiziționarea de credite.

4.9 Pentru aplicarea acestei decizii, Comisia ar trebui să pună la dispoziția statelor membre direcții de acțiune, instrumente și măsuri. În acest sens un bun început ar putea fi un ghid cu exemple de succes deja aplicate în UE.

4.10 În vederea atingerii obiectivului stabilit de această decizie, se recomandă statelor membre să utilizeze fondurile

structurale și de coeziune în proiecte care să nu conducă și chiar să reducă emisiile de gaze cu efect de seră.

4.11 Întrucât în următoarea perioadă de alocare, între 2013 și 2020, se prevede pentru instalațiile cuprinse în sistemul UE ETS licitarea cotelor de emisie, se vor obține astfel fondurile necesare reducerii de emisii de gaze cu efect de seră pentru sectoarele UE non-ETS. O parte din fondurile astfel obținute ar trebui să fie orientate către sectoarele economice care depun eforturi de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, ca stimulente. Cealaltă parte ar trebui să se constituie într-un fond de solidaritate cu țările în curs de dezvoltare și să fie distribuită acestora pentru acțiuni de adaptare la schimbările climatice.

Bruxelles, 9 iulie 2008

Președintele

Comitetului Economic și Social European

Dimitris DIMITRIADIS

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului, a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006

COM(2008) 18 final — 2008/0015 (COD)

(2009/C 27/17)

La 8 februarie 2008, în conformitate cu articolul 175 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Consiliul a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la:

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului, a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 4 iunie 2008. Raportor: dl WOLF.

În cea de a 446-a sesiune plenară, care a avut loc la 9 și 10 iulie 2008 (ședința din 9 iulie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 138 de voturi pentru, 1 vot împotriva și 4 abțineri.

Cuprins:

1. Concluzii și recomandări
2. Introducere
3. Propunerea Comisiei
4. Observații generale
5. Observații specifice

1. Concluzii și recomandări

1.1 Captarea și stocarea pe termen lung (CSC) a dioxidului de carbon (CO₂) eliberat la utilizarea (arderea) combustibililor fosili

ar contribui substanțial la combaterea schimbărilor climatice. De aceea, această tehnologie ar trebui dezvoltată mai rapid și utilizată cât mai curând posibil.

1.2 Comitetul salută directiva propusă de Comisie, ca fiind o condiție preliminară pentru dezvoltarea și utilizarea CSC, și sprijină în mare parte conținutul acesteia.

1.3 Directiva abordează cele mai importante aspecte și stabilește dispoziții pentru tratarea acestora. Sunt acoperite în special chestiunile privind siguranța oamenilor și a mediului, împreună cu responsabilitățile conexe, contribuind astfel la asigurarea acceptării din partea publicului a directivei și la abordarea preocupărilor cetățenilor legate de mediu.